

tæt og fjern ikke altid hinandens modsætninger, for en veludviklet og dermed også mere personalemæssig attraktiv primær sektor, som i sigens natur er tæt på borgerne, vil være borgernes primære møde med sundhedsvæsenet. Alt det, der bedst kan løses lokalt, skal naturligvis løses lokalt, men når det kommer til hospitalssektoren, er det i patientens interesse at møde den rigtige og specialiserede læge hurtigst muligt.

Hvad gør vi så fremadrettet? I dag har vi diskuteret de 25 mia. kr. og den besynderlige proces, som regeringen har tilrettelagt. Men op til det behov, som regeringen har afgivet løfte om, og som regionerne selv vurderer er det nødvendige, er der langt. Regionerne skal selv hoste op med de fleste af pengene bl.a. i form af effektivisering og salg af bygninger. Alligevel har regionerne ikke fået de frihedsgrader, som er en forudsætning for at skabe grundlaget for en effektiv og moderne sundhedssektor.

Hvis regionerne fik mulighed for at anvende løbende effektiviseringsgevinster til lånefinansiering af investeringer i nyt byggeri, ville målet om et rimeligt investeringsniveau formentlig kunne opfyldes. Og derfor ønsker vi, at regionerne får et reelt ansvar for organiseringen af det effektive sygehusvæsen, og som et led heri, at regionerne gives adgang til at lånefinansiere nyt byggeri af sygehuse.

Afslutningsvis vil jeg gerne opfordre sundhedsministeren til at tage imod den invitation til et bredt samarbejde, som ligger i oppositionens forslag til vedtagelse i dag, i respekt for det regionale demokrati.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen som ordfører.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Når man lytter til debatten, kan man jo overraskes over, at nye 25 mia. kr. skulle medføre, at sygehusvæsenet nu kører i sæk, som det blev udtrykt heroppe fra talerstolen. Tja, vil jeg sige.

Vi mener ikke, at trykthed nødvendigvis er omvendt proportional med afstanden til nærmeste sygehus. Vi mener, at det er en uskik, hvis man bærer ved til det bål, der handler om at sige til befolkningen, at man kan få i både pose og sæk.

Til Enhedslisten vil jeg sige, at det selvfølgelig er sådan, at når man samler fagligheden, får man også en større kvalitet. Det kender vi inden for stort set samtlige områder, hvor man har med fagbureaukratier at gøre. Det behøver man ikke at skulle føre bevis for, vi tror faktisk heller ikke rigtig på, at man kan bevise særlig meget inden for samfundsvidenskaberne. Vi synes omvendt, det er vigtigt, at man lytter til dem, der har fingrene nede i surdejen. Vi har ret klare meldinger fra Lægeforeningen, fra de mennesker, der arbejder med det, og det synes vi måske er mere nyttigt end at skulle søge bevis for alting i denne verden, som jo i øvrigt ændrer sig hele tiden.

Helt ærligt: Når vi nu hører om regionerne kontra regeringen, skulle det jo være ret besynderligt, hvis det er sådan, når regioner, som ikke udskriver skat, kommer med en ønskeseddel – det er også blevet nævnt heroppefra i dag – så står der lige netop det beløb, som regeringen lægger ud. Jeg synes, at jeg vil sige til de regioner, som ikke synes, at de i første omgang har fået, hvad de skal have, bl.a. Region Sjælland: Læs, hvad der står på bagsiden af ansøgningskemaet.

Det er jo sådan, at når man vil søge om penge, er det naturligt at sætte sig ind i, hvad det er for principper, der kan udløse de penge. Det kender vi jo fra samtlige andre områder, hvor man har forskellige instanser, der skal rage et eller andet til sig – undskyld udtrykket. Det er jo altså ikke regionerne, der udskriver skat. Jeg har forståelse for, at det kan være vanskeligt at finde kompromiser ude i regionerne, men at de starter med ikke at følge de principper, som man lægger frem fra regeringens side, og som jo selvfølgelig har et andet nationalt sigte, end de mere regionale og lokale måtte have, forstår jeg simpelt hen ikke.

Det er jo ikke underligt, at verden ser forskellig ud, alt efter om man sidder i en mindre kommune, i en region eller på regeringsplan og kigger ud over landet. Tingene skal selvfølgelig hænge sammen, og de logikker, der måtte være instanser imellem, er jo ikke altid de samme. Så derfor ser jeg hen til, at vi får en forhandling mellem regionerne og regeringen, og at de selvfølgelig møder hinanden på et tidspunkt. Det er der faktisk rigtig godt demokrati i.

Vi støtter sundhedsministeren og den formulering, der er kommet fra den borgerlige side af salen.